

El Vallès Occidental és una comarca de tradició eminentment industrial, sobretot dedicada a la fabricació tèxtil, i és d'aquí que ens arriben els representants de la tercera i quarta generació d'una família dedicada des de principis de segle a aquesta indústria. Josep Badiella pren la paraula per explicar-nos com va ser el seu avi el qui va iniciar la nissaga: **"L'any 1906 va muntar una fàbrica de pentinat de llana, i el 1926 es va associar amb el senyor Oliu, d'aquí el nom de la nostra marca, i va fundar la filatura de la qual prové l'actual Filvisa."** Després va ser el seu pare qui va continuar el negoci i, finalment, sembla que serà el seu fill qui tirarà l'empresa endavant: **"Filvisa va néixer concretament l'any 1979, però ja era hereva de les altres. Es va crear junt amb uns socis, de qui fa sis anys que ens vam separar i vam continuar amb les nostres indústries per separat. Jo havia treballat en temes diversos, però mai havia portat la part de filatura d'estam i per això el primer que vaig fer va ser contractar un director que pogués tirar-la endavant."**

En aquests moments, tanmateix, ja és el seu propi fill, Manel, qui se'n pot encarregar: **"Estem en un període de canvi generacional dins de l'empresa, tant des del punt de vista de la propietat com de la direcció. El meu pare s'ha jubilat i m'ha cedit la gestió de la indústria i, d'altra banda, l'antic director també ha deixat pas a un de més jove, concretament el meu cunyat, Jordi Gabarró, amb qui comparteixo les tasques de direcció."** Aquest tàndem, doncs, es caracteritza per la joventut, però s'aprofita encara de l'experiència dels qui coneixen bé l'empresa. Per aquesta raó, en Manel afirma: **"Com que el contacte amb el meu pare és diari, hi ha un seguiment molt pròxim de la nostra activitat. De moment, encara ens està molt a sobre de tot l'assumpte industrial, i l'antic director també es deixa veure almenys un cop per setmana per la fàbrica i ens dona un cop de mà."** En relació amb aquesta qüestió, el nostre jove empresari encara afegeix: **"El cert és que ara per ara això em dona molta seguretat, sembla que la càrrega que portes a sobre no es fa tan pesada perquè tens el suport tant familiar com professional dels qui coneixen l'empresa a fons."** Així, el de Filvisa és un bon model de transició i d'evolució d'una indústria familiar tradicional catalana: **"Jo he pensat sempre que les coses s'han de portar en equip, no crec gaire en els líders i he intentat transmetre al meu fill que el millor és formar un equip humà que funcioni com una pinya, i on cadascú s'encarregui de portar a terme les activitats que millor coneix."** D'aquesta manera parla en Josep, i per això el seu fill Manel i Jordi Gabarró es reparteixen les tasques de direcció.

De Filvisa surten quilos i quilos de fil cada dia, que van a parar a dos sectors tan diversos com el del gènere de punt i el d'automoció, per això volem saber de boca dels seus fabricants el perquè d'aquesta diversificació: **"Fem fils per a la confecció de gènere de punt, però també per a tapisseries de cotxes, autocars i trens, perquè pensem que és important tenir la producció repartida en dos sectors per tal d'evitar les possibles crisis."** En cas que falli una branca sempre els queda l'altra per intentar refer-se: **"Les crisis sempre han afectat força la indústria tèxtil i sabem que no ens la podem jugar; per això també ens hem especialitzat molt, perquè és una altra arma contra aquestes dents de serra de l'economia mundial que tant ens afecten."** I segueixen: **"El nostre caràcter**

diferencial és el fet que fem un producte de gamma mitjana-alta i no tenim gaires competidors; en realitat, a tot Espanya només en tenim un, i podem mantenir el creixement gradual que hem viscut fins ara." Però no tan sols es pot témer la competència del mercat nacional, cal mirar a l'exterior, i els Badiella en són molt conscients: **"Hi ha molts fabricants estrangers que vénen a vendre aquí i amb qui ens és molt difícil competir, perquè poden fer produccions molt més llargues i venen a uns preus inferiors. De tota manera, nosaltres estem invertint contínuament per posar-nos al dia i per això estem comprant màquines d'última generació, que ens permeten treballar amb més rapidesa i amb la mateixa qualitat que hem sabut mantenir al llarg de la nostra història."** I tot això implica també sortir a vendre a fora: **"En aquests moments un 15% dels nostres productes són destinats a l'exportació, no és una xifra molt alta però és que el que de moment ens interessa és tenir una porta oberta a l'exterior en cas que fos necessari dedicar-s'hi completament més endavant."** I afegeixen: **"De fet, ja fa molts anys que vam muntar Departament d'Exportació, perquè sempre hem pensat que és molt important tenir presència a Europa."**

Seixanta persones formen actualment la plantilla de Filvisa, i en Manel té clar com han de ser les relacions amb els treballadors: **"Considero que tothom ha de participar de l'empresa, aportant idees i solucions quan siguin necessàries. La meua manera de pensar és que tots ens hi hem d'involucrar, perquè no solament són dos el que tirem del carro, sinó que aquest és molt gran i ens cal la força de tothom per no perdre res pel camí."** En Josep és qui ens pot explicar com han canviat les coses d'uns anys ençà: **"Hi va haver moments de molta conflictivitat laboral, i ja no parlo de la meua indústria, sinó en general. El contacte amb el personal era molt diferent i penso que en això s'ha fet un pas endavant molt important."** Els canvis, tanmateix, no han estat només amb el tracte, també han variat molt les instal·lacions on es porta a terme l'activitat industrial: **"L'any 1979 encara estàvem a Terrassa, i la fàbrica de Viladecavalls era només un centre productiu. Teniem una part de maquinària a Terrassa i una altra aquí, però de mica en mica vam anar traslladant tota l'activitat a la planta on som ara, on disposem d'un terreny de 20.000 metres quadrats, amb 8000 d'edificats i 500 dedicats a oficines."** Quina diferència d'aquella primera fàbrica que va muntar l'avi d'en Josep l'any 1906 i que funcionava dins d'un dels vapors d'una ciutat fabril com Terrassa: **"Un vapor no era res més que una gran caldera que produïa energia per a tres o quatre fàbriques alhora, i es movia amb politges, corretges i embarrats. Jo recordo encara com totes les màquines de casa funcionaven amb un embarrat, però ja no tinc cap mena de record del vapor, que es va substituir aviat per l'electricitat."**

Intentar veure-les venir sempre ha estat la filosofia d'aquesta empresa que ha sabut superar els difícils moments que van portar una gran part de les indústries tèxtils del país a tancar: **"Com que les campanyes són d'un any per l'altre, fem molta preparació i estudi de què és el que es portarà, tenim en compte les modes i analitzem si seran favorables al nostre producte."** I continuen: **"Per això hem de ser prou ràpids per veure d'on poden venir les dificultats i buscar solucions per superar-les."**

**“L’especialització és una
arma contra les crisis”**

Manel Badiella Aurell i Josep Badiella Bosch
Viladecavalls (Vallès Occidental)